

72

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 kwietnia 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości wkładów inwestycyjnych zagranicznych podmiotów gospodarczych działających w zakresie drobnej wytwórczości oraz nadwyżki wpływów z eksportu nad wydatkami na import.

Na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 listopada 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości wkładów inwestycyjnych zagranicznych podmiotów gospodarczych działających w zakresie drobnej wytwórczości oraz nadwyżki wpływów z eksportu nad wydatkami na import (Monitor Polski Nr 27, poz. 240) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w nawiasie wyrazy: „Nr 19, poz. 146” zastępuje się wyrazami: „z 1985 r. Nr 13, poz. 58”,
2) w § 2 w ust. 1 wyrazy: „w art. 11” zastępuje się wyrazami: „w art. 12”,
3) w § 4 ust. 5 wyrazy: „Organ podatkowy” zastępuje się wyrazami: „Urząd skarbowy”,
4) § 5 otrzymuje brzmienie:
„§ 5. Dla ustalenia wartości wkładu inwestycyjnego cena nabycia w walucie obcej przeliczana jest

na złote po kursie średnim obowiązującym w dniu wydania przez urząd skarbowy zaświadczenia, o którym mowa w § 10 ust. 1.”,

- 5) w § 9 wyrazy: „organ podatkowy” zastępuje się wyrazami: „urząd skarbowy” oraz skreśla się wyrazy: „o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy”,
6) w § 10:
a) w ust. 1 wyrazy: „organ podatkowy” zastępuje się wyrazami: „urząd skarbowy” i dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „Wzór zaświadczenia stanowi załącznik do zarządzenia.”,
b) w ust. 2 wyrazy: „organ podatkowy” zastępuje się wyrazami: „urząd skarbowy”,
7) dodaje się załącznik w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do przekazów za granicę części dochodów uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej począwszy od dnia 1 stycznia 1984 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 1985 r. (poz. 72)

(pieczęć urzędu skarbowego)

(miejsowość, data)

ZASWIADCZENIE

Urząd Skarbowy w na wniosek przedsiębiorstwa zagranicznego, przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym *) w (nazwa) (adres)

stosownie do § 10 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 listopada 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości wkładów inwestycyjnych zagranicznych podmiotów gospodarczych działających w zakresie drobnej wytwórczości oraz nadwyżki wpływów z eksportu nad wydatkami na import (Monitor Polski Nr 27, poz. 240 i z 1985 r. Nr 8, poz. 72) — zaświadcza, że w roku 19...:

- 1. Wartość wkładu inwestycyjnego nabytego za waluty wymienne lub złote pochodzące z udokumentowanej wymiany tych walut wynosiła (nazwa waluty)
2. Równowartość w złotych średniego stanu wkładu inwestycyjnego, nabytego za waluty wymienne lub złote pochodzące z udokumentowanej wymiany tych walut, wynosiła zł,
3. Wysokość nadwyżki wpływów z eksportu w walutach wymiennych nad wydatkami na import wynosiła (nazwa waluty)
4. Dochód netto (po opodatkowaniu) wynosił zł
5. Uwagi:

Zaświadczenie niniejsze wydaje się w celu przedstawienia w Oddziale (Ekspozyturze) Banku Polska Kasa Opieki S.A. w

*) Niepotrzebne skreślić.

(podpis)

WYJAŚNIENIA

1. Dla ustalenia równowartości w złotych wkładu inwestycyjnego przyjmuje się wartość środków trwałych i przedmiotów nietrwałych według cen ich nabycia (por. § 4 zarządzenia), przeliczoną na złote według kursu średniego w złotych dla danej waluty, obowiązującego w dniu wystawienia niniejszego zaświadczenia. W razie sprzedaży przez przedsiębiorstwo środka trwałego lub przedmiotu nietrwałego należy na koniec kwartału, w którym nastąpiła sprzedaż, pomniejszyć o tę pozycję wartość wkładu inwestycyjnego.

2. Dla wyliczenia średniego stanu wkładu inwestycyjnego należy sumę przeliczonych na złote wartości tego wkładu na początek roku (lub dzień rozpoczęcia działalności) i koniec każdego kwartału kalendarzowego podzielić przez liczbę kwartałów kalendarzowych, w których prowadzona była działalność, powiększoną o jeden (§ 2 ust. 2 zarządzenia). Tak wyliczoną kwotę należy wykazać w poz. 2 zaświadczenia.

3. W przedsiębiorstwach działających niepełny rok kalendarzowy dla określenia średniego stanu wkładu inwestycyjnego (poz. 2 zaświadczenia) należy dodatkowo wartość wyliczoną w sposób określony w ust. 2 wyjaśnić podzielić przez 12 i pomnożyć przez liczbę pełnych miesięcy kalendarzowych, w których przedsiębiorstwo prowadziło działalność gospodarczą.

4. W razie gdy przedsiębiorstwo prowadzi rozliczenia eksportowo-importowe w różnych walutach, przy wyliczaniu nadwyżki wpływów z eksportu nad wydatkami na import należy dokonać przeliczenia walut na jedną walutę wymienną, stosując średni kurs, obowiązujący w dniu wydawania zaświadczenia przez urząd skarbowy.

5. W poz. 5 „Uwagi” należy zamieścić istotne dane dotyczące działalności przedsiębiorstwa, takie jak okres działalności, okres zwolnienia od podatku dochodowego.

73

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 3 kwietnia 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie rodzajów wkładów oszczędnościowych, wydawanych na nie dowodów oraz zasad otwierania i prowadzenia rachunków tych wkładów.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) oraz w związku z art. 14 ust. 3 i art. 15 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 19 lipca 1983 r. w sprawie rodzajów wkładów oszczędnościowych, wydawanych na nie dowodów oraz zasad otwierania i prowadzenia rachunków tych wkładów (Monitor Polski Nr 29, poz. 157) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Właścicielem wkładów oszczędnościowych, na których dowód wystawiane są imienne dowody oszczędnościowe, lub jego pełnomocnikiem może być osoba fizyczna będąca osobą krajową.

2. Osoba fizyczna będąca osobą zagraniczną, mająca pełną zdolność do czynności prawnych, może być właścicielem wkładów oszczędnościowych gromadzonych w Narodowym Banku Polskim — powszechnych kasach oszczędności. Na książeczki oszczędnościowe mogą być wnoszone wpłaty gotówkowe lub bezgotówkowe (przelewy) kwot uzyskanych z zachowaniem obowiązujących przepisów dewizowych, w szczególności z następujących tytułów:

- 1) wynagrodzeń z umów o pracę, dzieło i świadczenie usług, wykonywanych przez osoby zagraniczne na rzecz osób krajowych w PRL,
- 2) najmu lub dzierżawy nieruchomości należącej do osoby zagranicznej,
- 3) nagród pieniężnych lub wynagrodzeń uczestników i jurorów, przypadających z konkursów lub imprez organizowanych w kraju za zezwoleniem dewizowym,

4) dokonania wynalazku,

5) opublikowania lub publicznego wykonania utworów osób zagranicznych, chronionych prawem autorskim,

6) odszkodowań, alimentów lub innych należności zasądzonych prawomocnym wyrokiem sądu polskiego,

7) wygranych pieniężnych w grach losowych i totalizatorach prowadzonych przez jednostki gospodarki społecznej,

8) darowizn lub pożyczek nie przekraczających z obu tytułów za okres każdego razowego pobytu 4.000 zł łącznie od wszystkich osób czyniących darowiznę lub udzielających pożyczki,

9) likwidacji zgromadzonych na książeczkach wkładów oszczędnościowych, jeżeli wpłaty na te książeczki dokonywane były w momencie, gdy właściciel był osobą krajową,

10) wypłaty z rachunku zagranicznego zablokowanego.

11) realizacji zapisu na wypadek śmierci, dokonanego na książeczce oszczędnościowej osoby krajowej,

12) zmiany formy wkładu, tj. wypłaty lub przelewu z książeczki obiegowej na książeczkę terminową (i odwrotnie) wkładu, którego właścicielem jest osoba zagraniczna,

oraz z innych tytułów określonych w ogólnych lub indywidualnych zezwoleniach dewizowych.

3. Osobami krajowymi bądź zagranicznymi są osoby określone w art. 2 i 3 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288).”;